

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Stefánia.

Debreczen, márcz. 23.

Mesékben van arra példa, csakis a mesékben, hogy az ifju lovag megjelenik a fényes királyi kastélyban, aztán megmenti az átokkal sújtott királykisasszonyt és karjaiba zárja.

Igy történik a mesében, a melyekben a szomorú királyi hölgyön. a délczeg, daliás ifju lovagon kívül ott találjuk a bánatos öreg királyt is, a ki nem tekinti trónját, fényes koronáját, nem kíván egyebet, csupán a szomorú elátkozott szívnek édes boldogságát! Oda adja, oda daliás lovagnak, szomorú leányból legyen boldog asszony!

Hát ebben a tündér regében együtt mind a három. Először is a szomorú királyi hölgy . . . Láttuk őt két évtized előtt, mily boldogan vonult be az ország fővárosába a lángeszű és deli királyfi oldalán, ki arra volt hivatva, hogy Európa egyik leghatalmasabb trónján foglaljon helyet. A királyleány aranyos fűrtjein játszott a napsugár, ajkain gyermeg mosoly játszadozott, szerencsét, boldogságot kívánt neki az ujjongó néptömeg . . . Hiszen a rajongva szeretett trónörökös vonul be ifju hitvesével, a magyarok szeretett nádorának vérével! Fény nevére, áldás életére!

Ki hitte volna, hogy ez a két szerető szív, melyet a szerelem hatalma vezérelt együvé, nem a holdog évek hosszú, hosszú sorozatának tekint elébe?

Pedig nem úgy volt. Rossz tündérek kerítették hatalmába a ragyogó reményektől csillogó, ifju élet-sorsot. Bekövetkezett a rettenetes szerencsétlenség, mely egyszerre rabolta el az ifju hitves párját, a fenséges szülők egyetlen fiát, szeméremfényét és a nemzet jövőjének oszlopát, a trón lángeszű örökösét.

Aztán következett a szerencsétlenségek egész sorozata. Veszteségek, halál, gyilkos-tör rémtettei, a minőknek mása nincs a világ történelemben. Ki törli még a szörnyű varázslatot, honnét száll derűs sugár ebbe a kétségbeesett szívbe?

Minden úgy történt, mint a mesében: a megváltás nem késett sokáig.

Vigasztalta a bus királyi hölgyet egyetlen kis leánykájának ölelése, csókja, szerető szava. Majd megjelent a mesebeli lovag, magyar főnemes ifju, hanem a javából az előkelőknek, a lovagoknak. Az ő tekintetétől visszariadt a balsors, a meggyötört szívbe visszatért a boldogság vágya, az élet reménye.

— Maradjon még itt, mondá a trónörökös özvegye, a mikor Lónyay Elemér gróf bucsuzni jött.

— Nem tehetem fesség, szabadságom lejárt . . .

— Egy szavába kerülne — mondá ismét a főhercegnő boldog pirulással — hogy végképpen körünkben maradhatna!

— Hogy mondhassam el én ezt a szót, bár eltölti szívemet, lelkemet! Ezt nekem tilos kimondanom felel a gróf.

— Akkor hát kimondom én, mondá a királyi deán. Szeretem Önt, hitvese lesznek!

Igy volt az szóról-szóra, mint meg vagyon írva. Nemde mesébe való történet az egész?

Jelentkeztek a mesebeli rossz szellemek. Udvari ármány, a mely fellázadt az ellen, hogy magyar főúr, nem is régen gróf, vegye nőül a főhercegasszonyt! Két udvarnál folyt az ármány; a belga király vegye el leánya címét, mindkét király fossa meg rangjától, vagyonától! Hát a vallás különbsége? Hát a kéretlen jóakarók, kik most már a szerelmes özvegy leányának hajlogattak, hogy a lány rangban előkelőbb lesz az édes anyjánál! Nem lehet az, nem szabad ennek megtörténni!

Balgák ti, a kik azt hiszitek, hogy a női szív mérhellen szerelmét legyőzhetitek!

Minden úgy történt mint a mesében:

A királynő leánya az ifju Erzsébet főhercegnő szeretetét tartva meg csupán mindabból, a mi lelkének becses és drága volt — lemondott kincseiről, le születésének nagy előjogairól s követte a boldog lovagot, ki megtörte átkát igaz szerelmével.

Az agg király megajándékozta új kincsekkel, a belga udvarnál kieszközölte rangjának megtartását, áldásával szerencsekívánataival halmozta el!

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A néni.

Irta: Ibrányi Miklós

Csendes délután olvasgatók oda haza, a család meg a másik szobában pihenőt tart; egy gyerek sem sirt, elaludtak. Egyszer csak nagy zajjal, kopogtatás nélkül reám nyit fiatal cimboráim. Sápadt arcza, tévelygő tekintete szenvedést árult el. Alig hogy üdvözöljük egymást, mint a ketrecbe zárt oroszlán kezdte hatalmas lépésekkel alá s fel méregetni a szobám.

— Testvér! szólók hozzá kérőleg, ne kopogj olyan nagyon; áthallatszik, felkelnek a gyerekek. Új le mi bánt?

Kissé észre tért, leült s mentegetni kezdte magát.

— Bocsáss meg — kezdte — közel vagyok a megőrüléshez. Nem fogok többé al kalmatlankodni . . . menekvésem ninesen . . . meg kell lenni. Mit mondasz e kis tárgyhoz? — Ezzel a mellénye zsebéből kivessz egy kis revolvert s elibem teszi.

— Csinos darab, szóltam — hanem, gondoltam magamban az ilyen gyufaszál-hosszu esőví 6 milliméternél alig nagyobb kaliberű szerszámból egy lövést keményebb koponya kibírhat.

— Mutasd csak a kezéd! megfogtam a

kezét, engedte; figyeltem az ütero verését s kivettem az orám s megnéztem a perczmutatót. Arra a tapasztalatra jöttem, hogy az érverés rendkívül gyors. Láza van.

— Te öreg! mondom neki, nem iszol egy lemondót? Víz, citrom, cukor, minden van.

— Ne bánta, ne ápolj! válaszolt bánatosán. Egyetlen orvosságom a halál.

— Hah! Tan csaiódtál?

— De mennyire.

— Levert bánatos hangon kezdte, ha nem izgatottságával hangja is mindjobban erősödött.

— Ma lett volna a jegyváltásunk és Emma . . . Emma, kibem Istennőmet, mindenem képzeltem feltalálni, nines, eltűnt, megszökött. Hitvány férfi, kit hozzám hasonlítani sem lehet, ki a család kegyeit kizsákmányolta a semmi, a piperkőcz ragadja el tőlem.

Elhallgatott, majd felkelt s megfélekedve magáról, nagy léptekkel kezdett járkálni ismét. Az ablak előtt hirtelen megállt nézett kifelé s mintegy gondolatjainak befejezésül majdnem kiáltja: Nyomorult!

— Hát van itt megoldás? kérdé.

— Van — feleltem — vedd a kalapod, felkeressük az én jó ismerősöm, egy öreg néni, majd az orvosságot. Bíz rám magad.

Megértettem mély bánatát, de meg rengetegül drukoltam attól is, hogy felébred a nagy lármára oda át a család. Így gyorsan elindultak a kis csárda felé a nénihez. Régen nem láttam már, hallani is szerettem volna

tőle valamit, mert reá fér az emberre egy kis épületesség. Utközben megint megnéztem a kis revolvert, kiszedtem a töltést belőle, elzártam s a zsebkésem hegyét beletörtém a rugó szerkezetbe. Megtehettem, nem nagyon figyelt rám a társ. Na ez ugyan egy hamar el nem sül, gondoltam s visszaadtam

. . . . Elértük a csárdát. A Bodri ott rágódott a küszöbnél egy csonton, nem ugatott, megfélekedett a kötelességről, szépen arab ment, kiért az utból, a farkát maga alá szoritotta, — úgy ballagott, nagyon szomorú volt. Mi lehet ennek a hűséges jószágának a baja? találzatom. Eppen vasárnap volt, ilyenkor hus fő a háznál, hát a bizony megeshetett, hogy csak esont jutott a szegény állat részére, — éhség bántja az árvát. Minden zaj nélkül beérünk az ivóba s látjuk, hogy a néni nagy kalapu, gombos mellényű, magyar nadrágos hatvan év körüli jól megtermett (olyan kilenzven kilós) megelégedett arczkifejezésű vendéggel foglalatoskodik. — Na de, a hogy észre vett bennünket, elibünk perdült, — már úgy öregesen, amint 70 éves kora engedte.

— Jaj szentem, de nagy ujság nálunk, kezdte. Majd levergette a székeket a kőté nyével s hogy leültünk, kérdé: miben is legyen szerencsés szolgálni? Legjobb lesz egy üveg sesta kerti.

— Szolgálók lelkem, éppen friss csapolás, egybe itt lesz. Meghozta a néni a bort s nagy öröme gyorsan el is fogyasztottunk egy pár üveggel. Szóhoz sem jutott. Gondoltam, a barátomnak gyors segítség kell.

Tiszta kézben nincs csunya pénz. A ki nem találja elég szépnek, fizessen rajta elő a „Debreczeni Hírlap“-ra, „Csunya pénzért“ szép olvasmányt kap érte!

A* kényuraknak, s zsarnokoknak hatalmasa nem korlátlan, nem nyulhat el a kezök mindenüvé. Ime, minden embernek van egy pont a háta közepén, a hová a saját keze el nem érhet, ha nem az ellenség porolja...
igen!

A talmudból.

(Honatyák, városatyák, újságírók figyelmébe.)

Meester oktat. Lelkét átveendő
Hallgatózni öszegyüle
Spongya, tölésér, szita, rosta,
E négy tanítvány, körüle.

Spongya, a szörnnyü iszákos,
Mindent beszív, a mi árad,
Semmit meg nem tart a tölésér,
Mindent átbocsát, kiszárad.

A mi tiszta, átfolyatja,
Csak seprőt tart meg a szita,
Rosta polyvát áthullatja,
Nemes magot fogva tartja.

A mely ország a népnevelésre nem költ olyan mint a nagy dáma, a melyik szereti a fényes ruhát, de éppen a czérnában és a tüben takarékoskodik.

Sok az ország baja,
Ezer, nem is pár baj,
Nem segíhet azon
— Uraim — a párbaj!

Olaj-Ütő.

Hogy esznek az angolok.

(Egy követendő jó példa)

Vajon csakugyan oly nevelésesek az angolok, a miért annyi mindenféle ilyen szabályt követnek az étkezés, a terített asztal körül? Valjon egészen elférnek az ő szokás-

szentem csuron viz lettem én a takaró alatt nem aludtam. Sohase érek reggelt azt gondoltam. — Na fürdő, majd kifogok én rajtad, mondom magamba csak jöjjön a reggel. Hát biz én lelkem reggeltől délig benne ültem a meleg fürdőbe. Mert miért? Azt javalta az ember, hogy minden nap tizenöt minutát fürödjek. Én egy sorra kivettem egy hétre való fürdést, s akkor megint a luval haza jöttem. De nem vettem javulásom észre.

A befejezéssel sietett a néni, mert a téram nem álta nevetés nélkül a dolgot, ő megrestelkedett. Jó későre járt s közbe rendezesen poharaztunk.

„Ziszogálom, dádolgátom“ kezdi az új ismerős mintha a földből nőne négy fuvó hangszeres művész megjelen s belefújnak a trombitáikba hogy a falak is reszkettek belé. De már ennek fele se tréfa.

— A zenyim nótát hangász barátocskám! „Az eker a füdet nem magadnak szán togapja.“ Erre nyult a mellény zsebbe lehajította a kalapját s verte a mellét az atyafi.

A czimborám elszaladt nevetéstől könybe lábát szemmel. Bizton tudom nem ölte meg magát.

Néni, szólok a nagy zsbajba a nénihez. Már akárhogy is van a dolog, de fiatalodik, öreg asszony nem vén asszony. — Jelentős pillantást vettem a mulató tót atyafira s így folytattam: férfi áll a házhoz. Jó éjszakát!

saik a mi szokásainktól s általában más nemzetek műveltségének asztali szokásaitól? A mikor először étkeztem angol családnál, láttam, hogy lopva figyelemmel kísérik mozdulataimat. Föltettem magamban, hogy nem tágitok magyaros szokásaimtól s éppen úgy viselkedem, a hogy otthon megszoktam. Egész hát meglehetősen fesztelenül ebédeltem. Csak később, a mikor már egészen otthoniasan éreztem magamat, vallották be gondolataikat:

— Hiszen mi azt hittük, hogy kést fog a szájába, hogy kézbe fogott kenyérdarabkákkal itatja fel a mártalékot; most azonban látjuk, hogy elég illedelmesen eszik!

Ez hát a nagy titok megfejtése! Együnk illedelmesen!

Ezen követelmény ellen az illemszabályok egy szőrszálhasogatóbb embere sem tehát kifogást s bizonyára megszivleli a legtöbb kis leány. Nem tagadható, hogy az asszony gyermekeknek könnyebben esik az illemszabályok megtartása, mert kora gyermekégek őkől kezdve szoktatják azokra. Ott a kicsinyek sem nyulhatnak a tábla pusztá kezeikkel mert már korán tanítják meg őket, hogy bár mikor kezeikkel és villáikkal, mint az öregekől látjuk; minden baklövést szigorúan büntetnek, úgy hogy a gyermeknek második természetévé válik az étkezés ideje alatt tanusítandó illedelmes magaviselet.

Magyarországon is szabály már, hogy a kanalat a hüvelyk és a mutató ujj közé fogjuk s a középső ujra fektetjük; a villát is úgy fogja balkezünk, hogy a nyelének hegye van a tenyérre támaszkodik, a hüvelyk és középujjak enyhén szorítják, a mutató pedig enyhe nyomással igazgatja mozdulatait. A kés az étel felaprózására és arra való, hogy a levágott darabot a villa hegyéhez igazítsa. Sohsem emelheti az ételt a szájunkhoz s nem is illik előre felvagdálni az egész adagot, hanem egyenként vágja le a szájba emelendő falatokat. Gyakran vettem észre helytelenségeket, melyeket már a jó izlés tekintetében is tartani kellene. Oly visszatartó szokás, ha az evőeszközök az étkezés szünetei alatt is a kezünkben maradnak; kivált a kést és villát nem illik föl felé tartogatni! Addig tartjuk kézben az evőeszközt, a míg használjuk, azután tegyük le úgy, hogy végeik találkozzanak a tányér közepén. Ha a kést és villát éppen magunk elé tesszük, egymással párhuzamban a tányérra, ez Angliában az evés befejezését jelenti, ennél fogva az inas rögtön elviszi s tisztákkal cseréli ki!

Egyszerű ebédnél Angliában a leves után rendezen halat tálnak fel, melyet balhoz való, különös alakú ezüst késekkel és villákkal fogyasztanak el, éppen mint a húst. Kevés családnál nincs még divatba ez a halhoz való külön kés. Ezekkel fejtik le a halhusát a csontvázról. Aztán jobb kézbe kerül a villa, bal pedig kenyérdarabkával segíti. Hatán husnemű következik burgonyával, vagy főzeléssel, végül tésztá. Ehhez kisebb ezüst villát és kanalat hoznak. Ha a tésztá nincs leöntve, villával költük el, ellen esetben jobb kézbe jut a kanál, a bal pedig villával segíti a kanál megöltését.

A csemegetányérral gyümölcsnek való villa, kés, kanálka és apró pohárka jár. A csemege elköltésének általános szabályai: Semmiből se szedjünk ujjal, s lehetőleg a tányérunkon se nyuljunk semmihez szabadkézzel. Végezül mutatóujunkat a pohárkába mártathatjuk, a mely igen hasznos és kellemes eljárás, kivált ha elgondoljuk, mily nehéz a ragacos ujjakra keztyüt húznunk. — Ezután finom asztalkendőbe töröljük kezünket, mert Angolországban úgy a magánházakban, mint az előkelőbb vendéglőkben mindennap új asztalkendőt adnak, tehát híre sincs az asztalkendő megjelölésére való bímzeit, vagy egyébféle tartéknak és gyűrűknek.

Ez vonatkozik az ebédre! Egyebekben pedig követendő a következő főszabály: Sohse harapd a kenyeret, vajaskenyeret és a kalácsot! Kézszel törjük, vagy késsel vágjuk a szájunkba illő darabokat. De ha aztán ezt az angolok sokasem becsátanak meg! Bizony nem is szép az, ha az ember állati mohóság-

gal majszolja az ételét, vagy bajusz képződik a vajból a kisasszonyok ajkai felett!

Ime ezek az angolok illemszabályai étkezés közben. A mi jó van köztük, igyekezzünk elsajátítani és kövessük.

A fejés tizparancsolatja.

(Gazdasszonyok figyelmébe!)

A szarvasmarha etetése, ápolása és fajkülönösségei mellett a tej nyérése, a mód, hogyan fejünk, nem kis szerepet játszik. A czélszerű fejés főszabályai a következők:

1. A fejés meglehetősen gyorsan történjék, a kisebb vagy nagyobb gyorsaság különös befolyással van a zsirtartalomra úgy, mint a nyert tej mennyiségére.

2. A tehenet tisztára ki kell fejni; először, mert a legutóbb fejt tej a legzsírosabb, másodsor, mert a tőgyben maradt tejmaradványok miatt a tőgy könnyen gyuladásba esik, sőt a tejmirigyek eladását vonhatja maga után.

3. A fejések idejét pontosan be kell tartani, különben a tehenek nyugtalanok lesznek és kieresztik a tejet.

4. Fejjük a teheneket keresztben, azaz oly módon, hogy mindig egy egy bimbót fogjunk az ellenkező oldalról. A tőgyet e módon egyenletesen mozgatjuk és ez által a tej jobban folyik. Tudvalevőleg a tej főmennyisége fejés közben képződik a tőgyben, miután a tőgyben 3—4 liter tej fér el csak.

5. Valamennyi fejőgépet elvetendő.

6. Az u. n. húzogató, mikor a bimbót csak a hüvelykujj és mutatóujj közé fogjuk, oly fejési eljárás, melyet ista fejk szoktak alkalmazni. Ezáltal a fejés lassított és az állatnak fájdalmat is okozunk. A fejésnek úgy kell történni, hogy a bimbóval együtt még egy darab tőgyet is fogjunk meg. A kéz nyomkodása által a tőgy záróizma működik és a tej így gyorsan és fájdalom nélkül folyik.

7. Tehenek nevezetesen fiatalok, amelyek nehezen fejhetők, gyengéd bánásmódban részesüljenek. Vakarjuk a farktővét, vagy ha ez nem használ, kössük fel egyik első lábát. Semmi körülmények közt se akarjuk verés által a csendes állásra nögtetni.

8. A tisztaság fejés közben szigorúan követendő, ha tartós tejet és jó, tartós vajot akarunk nyerni.

8. Hogy kétszer vagy háromszor fejjük naponta, ez a gazdasági körülményektől függ. Frissen fejt tehenet persze gyakrabban kell fejni.

10. Fejés alatt csend legyen az istállóban. A teheneket nyugtalanítani nem szabad.

Gazda.

Tűz az igazságügyi palotában.

— Rabok veszedelme. —

Debreczen, márcz. 23.

Tegnap este 7 óra tájban villámgyorsan járta be a hír a várost, hogy az igazságügyi palota lángokban áll. Vágtató tűzoltó-kocsik, izgatott tömeg rohant a veszedelem helyére, de némileg megnyugodtak, amidőn látták, hogy a veszedelem nem olyan nagy, mint a hogy első pillanatban elterjedt. — A törvényszéki épület hátulsó részének jobb szárnya, — amely két emelet magassága, — állott lángokban. — A jobb szárny mintegy 30 méter hosszú, az első és második emeleten a rabok cellái vannak, padlásán pedig nagy mennyiségű gyékéys a rabok munkájához szükséges anyag volt felhalmozva.

A tüzet kévéssel 7 óra előtt a rabok vették észre, akik az örököt, ezek pedig Simonffy Béla dr. kir. ügyész értesítették a veszedelemről. Az ügyész, — aki még akkor

N A P I H I R E K.

Debreczen, márcz 23.

Stefánia védnöksége.

(Lávl a szerkesztőhöz.)

Vettük a következő érdekes sorokat:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

ivatalában volt, azonnal telefonozott a tűzoltóknak, akik csakhamar meg is érkeztek.

Nem értjük azonban, hogy a tűzoltóság tetőtűzhez tolólétra nélkül vonuljon ki, amint az este történt. — Mindazonáltal derék munkát végeztek, amit még nehezített a nagy vízhiány. Az udvaron levő kut vizét csakhamar fölhasználták, úgy hogy nemsokára a szinbáz-tól kellett a vizet hordani. A törvényszéki épület szomszédságában furrott kutak vannak, az udvaron levő kutak pedig, — mint a D. E. írja, — használhatatlanok voltak.

A rabokat még idejekorán biztonságba helyezték.

Miként keletkezett a tűz, azt még nem tudják. Azt hiszik, hogy a padláson dolgozó munkások gondatlansága idézte elő.

Szerencse hogy széleznél idő volt, — különben nagy veszedelem érhetne volna a fogház háta megett levő utca nádfődeles házaik.

A tűznél megjelentek a többek közt Dégenfeld József főispán, Bernáth Elemér táblai elnök, Szűts Miklós kir. törvényszéki elnök, Simonffy Imre polgármester, Pongrácz főügyész stb.

Még 11 órakor is sziporkázott az égő zsarátnok, a tűzoltók azonban szorgalmasan locsolgatták a gerendákat.

Az épület biztosítva van az Első magyarárnál.

Megemlítjük, hogy az igazságügyi palotát 1895 ben építették, majdnem 400 ezer frinyi költséggel.

Nagy kőmives-sztrájk Debreczenben.

Debreczen, márcz. 23.

Az egész város kőmives-iparosait igaztossággal tartja egy készülő sztrájk, amelyik nem vált ugyan még teljesen általánossá, de már erősen készül. A csoport-munka ellen irányul.

Az a szokás ugyanis, hogy a vállalkozók egész épületet vállalnak fel, de az egyes munkákat kiadják alvállalkozóknak, ezek ismét alcsoportoknak. Ezek a pártivállalatok teszik tönkre a munkásokat, mert egy-egy csoportnak a kezébe jutnak s a nagy tömeg nem kap kenyeret. Már a múlt vasárnapon gyűlést tartottak e tárgy felett, s jövő vasárnapra ismét nagyban készülnek.

A vasutnál az ideiglenes állomás építését felvállalta Gesko Sámuel nyiregyházi ács, a ki Kasza István helybeli kőmivesnek adta ki alvállalatba. Most azok a sztrájkvezetők küzdenek a Kasza István embereinek, hogy hagyják abba a munkát ma délben, mert különben erőszakkal hagyatják abba velök. Az állomásról telefonáltak a rendőrségre s onnan külön vizsgálatot indítottak. Az állomáson a rendőrök utasítást kaptak, hogy szigorúan vigyázzanak. Még itt nem történt semmi, de a rághidnál egy csoport munkát megszüntettek.

Egy kőmivest, a ki az ők fenyegetéseik ellenére is dolgozott sulyosan megverték. A sztrájkolók bejárták a várost és mindenütt igazatnak s el vannak tőkével, hogy minden csoport-munkát beszüntetnek. A rendőrség minden intézkedést megtett a rend érdekében.

Mint tudvalevő Stefánia főhercegnő Lónyay Elemér gróffal kötött házasságából kifolyólag több egyesületeknél viselt védnöki méltóságáról is lemondott. Ez a tény igen közelről érdeklő a debreczenieket, különösen pedig a jótékony nőegyletet, mely árvaházának védnökéül annak idején szintén a fenséges asszonyt kérte föl. A fenséges asszony el is fogadta a védnökséget s az árvaház azóta az ő védnöksége alatt folytatja általános működését.

Most, hogy Stefánia több egylet védnökségéről lemondott, érdekes az, hogy az árvaház védnökségéről nem mondott le. Valószínű tehát, hogy mivel Stefánia mint Lónyay grófné egy pár védnöki méltóságot megtart, ezek közé sorozta a debreczeni nőegylet árvaházának védnökségét is, mely tény mindenestre nagyon szép kitüntetés a debreczeni nőegyletre!

De fölmerülhet az az eset is, hogy Stefánia ezután tudomására hozni a nőegyletnek a védnökségről való lemondását és ekkor szerintem a nőegylet egyetlen teendője az, hogy újra kérjék föl most már Lónyay grófnét, a magyar nőt hogy a védnökséget újból kegyeskedjék elfogadni, hogy azon nagy és nemes nő védnöksége alatt teljesítse továbbra is az árvaház misióját, ki annyi mindent föl áldozott hogy diadalra juttassa a szivét!

Egy nőegyleti tag.

— Tavaszelő . . . Várjuk a kőköresínyt, óhajtuk az ibolyát, a verőfényt, . . . és e helyett úgy ömlik a hó, mint akár a parancsolat. Mi lesz ebből az időjárásból, e fölül még nem érkeztek meg menyebéli távirataink. E ég az hozzá, hogy olyan bomlott egy időjárás ez, akár csak az emberek magok!

— Debreczeni diákok a miniszterelnöknél. Mint egy budapesti távirat jelenti, a budapesti és debreczeni tanuló-ifjúság nevében tegnap délelőtt küldöttség tisztelettel, Széll Kálmán miniszterelnöknél. — A budapesti egyetemi ifjúságot Köpcesdy Dezső, Lendvay Rezső, Schindler Viktor és Zsembergy István, a debreczeni ifjúságot pedig Bóss Lajos és Kun Béla képviselték. A tiszteletgés a debreczeni országos és a párisi nemzetközi diákkongresszus ügyében történt. — A küldöttséget Polónyi Géza országgyűlési képviselő vezette a képviselő elé, a kit Köpcesdy Dezső arra kért, hogy fogadja el a magyar ifjúságnak a párisi kongresszuson való védnökségét és az ezt előkészítő debreczeni kongresszust vegye pártfogásába. — A miniszterelnök szíves szavakkal ígérte meg pártfogását az ifjúság küldötteinek.

— A polgármester jelentése. Erősen készülnek a városházán a hó 29-én tartandó közgyűlésre. Simonffy Imre kir. tan. polgármester már el is készítette jelentését, a melyben a város január és február havi állpotáról adott be a közgyűlésnek. A jelentésből közöljük a következőket. A közegészségügy, néhány a gyermekek között föllépett, de jobbra szerencsés lefolyású járványos beteg-

séget leszámítva, kielégítő. Az adó állag szépen folyt be, amennyibe állami adóban 188,701 korona 78 fillért fizettek be a két hónap alatt. Született 443 gyermek, meghalt 261 egyén, házasságra lépett 121 pár. A közkórházba felvettek 4499 új beteget, a régiék és az újak körül fölgyógyult 425, meghalt 26 ápolás alatt van 247. A rendőrség letartóztatott 263 egyént, kik körül megbüntettek 259 et, eltoloncoltak 49-et, kényszer utlevelet adtak 41-nek. Iparengedélyt nyert 58 iparos, az ebből befolyó összeg 630 korona, melyet az ipariskolai alaphoz esatoltak. Végül a katonaság létszámáról tesz jelentést a polgármester. A közös hadsereg állományában volt 1258 katona és 462 ló, a honvédségnél volt 991 katona és 262 ló; összesen tehát 2249 katona és 724 ló. Több vonásaiban ez a polgár-mester jelentése az elmúlt két hónapról,

— Tűzoltó honvédek. A debreczeni 3. honvédegyalagezred parancsnoka, Bognár ezredes a tanácshoz intézett átiratában arra kérte a tanácsot, hogy küldjön egy szakavatott tűzoltót a kaszárnyába, a ki a legénységét a tűzoltásban kioktassa, hogy a honvédség tűz esetén segítségére legyen a tűzoltóknak. A tűzoltó parancsnokság Publig Ernő h. főparancsnokot ajánlotta, a ki már a jövő h-ten megkezdí egyelőre 5 honvéd kiképzését. Bognár ezredest mindenestre nagy köszönet illeti meg, hogy a tűzoltó honvédekkel megnyugvást szeraz a város lakosságának.

— A Csokonai-Kör díszülése. A Csokonai Kör holnap szombaton délután 5 órakor a városháza nagytermében Telegdy K. Lászlónak születési évfordulója alkalmából ödizülést tart a következő sorrend szerint: 1. Elnöki megnyitó Géresi Kálmán L. alelnöktől. 2. Jelentés a Telegdy K. László alapítványából kitűzött 800 koronás vigjáték pályázatáról; előadó: dr. Gulyás István. 3. A pályadíj átadása a »Kis püspök« című nyertes vigjáték szerzőjének Lovassy Andornak.

— Őgyilkos reudőrparancsnok Sokan emlékeznek még Debreczenben Gere Károlyra, aki a városi rendőrségnek egyik parancsnoka volt. Fellegbvalói megelegedéseért töltte be tisztét, amíg — miért, miért, nem — leköszönt és elment lakni M.-Szigetre Innen érkezik most a hír, hogy melbe lölte magát. Azóta talán már meg is halt. Felesége Debreczenben lakik s már elutazot. M. Szigetre, Gere jómódu család gyermeke, szülei Kabán laknak. Tettének okát nem tudják.

— A tanáregyesület közgyűlése A tiszántuli ev. ref. tanáregyesület április 18. és 19. napján tartja meg 17. rendes közgyűlését Mezőtúron. A program a következő: Április 18-án, délelőtt 8 órakor a nagy választmány ülése a főgimnáziumi tanári tanácssteremben. — Délelőtt 9 órakor istentisztelet. Istentisztelet után közgyűlés a főgimnáziumi tanárok szakértekezlete a főgimnáziumi tanári tanácssteremben. Este 8 órakor hangverseny a Központi Kaszinó nagytermében. Április 19-én, délelőtt 9 órakor a közgyűlés folytatása.

— Gyászrovat. Kósa Dániel, ó-apáti ev. ref. lelkipásztor e hó 20-án, 75 éves korában, lelkipásztoroklásának 52-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Az érdemes lelkipásztor hült tetemeit f. hó 22-én tették nyugalomra Ó-Apáton. — Polgár Pataky Sándorné, szül. Tóth Juliánna asszony e hó 22-én, életének 66-ik évében elhunyt. Temetése e hónap 24-én d. u. 3 órakor lesz a Bethlen-utca 60. iü. számú háztól.

— Vitaülés. A joghallgatók önképzőköré igen érdekesnek ígérkező vitaülést rendez holnap, azaz szombaton délután 4 órakor az akadémiai VI. számú tanteremben. A vita tárgya: »Helyeselhető-e a nő-emancipáció vagy nem? A vitaközásra — a mint hirdik — többen iratkoztak fel pro és contra f. is. Az érdeklődő közönséget ezuton hívja meg az elnökség.

— Félmillió koronás sikkasztás. A fővárosi rendőrség letartóztatta S z ő n y i Rikárdot, a kassa-oderbergi vasut felügyelőjét, ki hivatalársával, B e r k e s Lajos felügyelővel együtt a vasutársaságot ötesz-teneő óta több mint 148.000 frttal megkárosította. A két főtisztviselő a visszatérítési osztályban volt alkalmazva és egy mérleg-utcai nagy szállító-czég alkalmazójával összejátszva a cégnek visszajáró szállítási többleteiről szóló nyugtákat nagyobb összegre javítva ki, kifizették és a többletet maguknak tartották meg. A két tisztviselő üzemleire már hetek előtt rájöttek, hivatalukból el is bocsátották őket, de a följelentést nem tették meg ellenük, abban a reményben, hogy az ügye rendezni fogják. A múlt szerdán tartott igazgatósági ülésen mégis elhatározták, hogy a följelentést megteszik ellenük. Szőnyit ma újpesti lakásán letartóztatták, Berkes azonban megszökött, Amerikába.

— Egy korona miatt marólug. Nagyon félhetett Nagy Lajos 15 éves mesterinas a gazdájától, mert, — amivel gazdájának rá bízott koronáját elvesztette, — nem mert haza menni, hanem marólugot ivott. — Idején észrevették tettét, és megmentették.

— A margarin. Sok panaszra és rendőri intézkedésre adott már már okot ez a vaj képében megjelenő kutyvaszték egy idő óta. A mü-vaj, a cukrászok, pékek és sütő-mesterek e kedvelt árucikke napról napra nagyobb mennyiségben jelenik meg a fogyasztóközönség előtt, a mely a margarin terjedésével szemben tetesetlenül áll, már csak azért is mert nem igen lehet megkülönböztetni a valódi becsületes vajat ettől a trónköveteltől. A rendőrség hírszerint újabb intézkedést ten-d, amely oda irányul, hogy a margarint áruló cukrászok, pékek és sütő-mesterek szigorú büntetés terhe alatt írják ki az üzle-teikben feltűnő helyen, hogy margarint árul-nak. De mivel a fogyasztó közönség ma már akkor is margarint eszik, amikor azt hiszi hogy vajat kapott, a rendőri szabályrendelet azt is előírja, hogy a cukrászoknak stb. jelezni kell, ha a süteményekben a vaj nem vaj, hanem margarin. Ezt a helyes intézkedést tudtul adják az összes margarint áruló keres-kezőknek, szigorú büntetést helyezve kilá-tásba, ha ezt a szabályrendeletet ki akarnák játszani.

— A ki becsapja a rendőrséget. Egyik közeli számunkban hirt adtunk arról, hogy B a g d i János kertész jelentést tett a bü-nügyi osztálynál, hogy őt a külsőségen ismeretlen tettesek megtámadták és kirabolták. A rendőrség elrendelte a nyomozást s íme kisé-l, hogy, B a g d i ur alighanem koholta az egész dolgot és csak a hitelezői elhallgatására találta ki az egész rabló históriát, melyet regényes fordulatokkal kiszínezve adott elő nagy siralmasan a rendőrségnél. Az ügy vizsgálata különben még folyik, de ha bebi-zonyul hogy Bagdi csakugyan félre akarta vezetni a rendőrséget, alaposan elverik rajta a port.

— A csarnok közgyűlése. A debreczeni kereskedelmi csarnok éviközgyűlését április hó 8-ikán délután, három órakor tartja meg. A közgyűlési tárgysorozat a mai számunkban foglalt hírdetésben olvasható.

— A csapó utcai-zalogházban ápr. 5-én d. u. 2 órakor lesz árverés a benn maradt elévült zálog tárgyak felett.

— Felülfizetések. „A Petőfi dalkör” márczius 15-én tartott ünnepélye alkalmával a

következő felülfizetések történtek a zászló alap javára: Komlóssy Arthur 5 korona, dr. Sz. Nagy Kálmán 4 korona, Bálint Janosné 4 korona, ifj. Pető György 3 korona, dr. Kola János 3 korona, dr. Kéry István (Budapest) 3 korona, Oláh Károly tanácsnok, Szabó Kálmán v. aljegyző, Ember, Lajos, Békéssy András özv. Külbecker Dávidné, Bródy K., Pospisch Géza, Freuch Venczelné, özv. Toth Ferenczné, Latinka János, Kiss Miklósné, Biczó Gyula, Bartha Gábor, id. Király Ferencz, Koroknai Lajos, Tolnai Lajos, Kantor István, dr. Tüdös János, Oláh N., dr. Varga Lajos 2-2 korona. özv. Bogó Sámuelné, Bácsi Andrásné, Lenkei Antalné, Köbl Györgyné Szahó P., Gramantik Pető Ferencz, Szatmári Ferencz, Madácsi János és N. N. 1-1 korona, Debreczeni Lajos 20 fillér és Végül Haykál Ede 10 korona összesen 82 korona és 20 fillér. — Ezen összeg az eddigi zászló alap 1140 korona 32 fillérhez csatolva, a dalkör zászló alapja ez idő szerint 1224 korona és 52 fillért képez. Fogadják a t. felül fizetők a dalkör nevében leghálásabb köszönetemet. — Debreczen 1900 márcz. 20. Nagy Ferencz pénztárnok

Színház.

HETI MÚSOR.

Pénteken, márczius 23-án bérlés 144 szám „C” — Sulamith. Zsidó dalnő 5 képben Szombaton, márczius 24-én bérlés 145 szám „A” — újdonságul először: Kis püspök. A Tegledi pályazaton 800 koronával jutalmazott eredeti vigjáték 3 felvonásban. Irta: Lovassy Andor.

Vasárnap, márczius 25-én két előadás; délután 3 órakor félhelyekkel. A Gésák. vagy: Egy japán teaház története. Enekos vigjáték 3 felvonásban; este 7 és fél órakor bérietszűnetben, másodsor: Kis püspök. Eredeti vigjáték 3 felvonásban.

Csütörtök (márczius 22.) A színtársulat tagjai között pusztító járványt képezvén az influenza, C s i k y Gergely régi jó darabját a „Preletárok”-ot, annyi szerepeserével kellett színrehozni, hogy szinte jobb lett volna a darabot is kicserélni. Így az egészen nagyon meglátszott az ingadozás, a rögtönzöttség, a készülletlenség. A beugrott szereplőket tehát nem is bírálhatjuk; szép B a r t h á t ó l, hogy legalább a bajszában volt valami Záhonyi Benecserű, K o v á c s Fánitól, hogy beletalálta magát a Tulipánné szerepébe stb. stb. F. C s i g a házy Etel jól fogta fel Szederváry Kamillát, a mikor nem festette sem nagyon gonosznak, sem nagyon kumikusnak, csak lénynek. S z i k l a y n a k — bármily kitűnő művész legyen — nem szerepe a Timót Pálé; nem áll ez az alak csupa naivitásból és fél-szegegségből, van abban egy kis erő és tragikus árnyalat is. Ifj. S z a t m á r y A Ujházi által levett vonásokból állította össze Mosolygóját. Még csak öreges sem tudott lenni. (Ugyanekkor P ü s p ö k y Imre, ez az első-rangu alakító, kinek néhol a humor mély-sége elható, diskrét játéka annyi méltánylatra talált érdemes pályáján, valami házmester epizód-szerepet volt kénytelen lefoglalni egy-egy jóra való kardalnok elől. F á y Flóra (Irén) ha első tekintetre nem is vélnék naivának, érzés-sel bensőséggel játszott. Kivált a III. felvonás nagy jelenetében öntött játékában igazi drámai hőt. Komjáthy János néhányigaz hangot merített Darvay Károly szerepéből, R u b o s pedig pompás Jankó volt. T. H a l m i Margit el-találta Elza szerepének cinikus hangját, ját-szottak meg S z a c s v a y S. Berkó, C s a t á r Győző, M a k r a y stb. A kis Serfőzy Ilonka ennivaló Senki Gáspár volt. A néző-térre még többen is elfértek volna. Ugy lát-szik, megkezdődött az utó-szezon, a mikor már csak a vendég szereplések és egyéb attrak-ciók segíthetnek.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 23. (Érk. d. u. 2 ó.) Ma folytatólagosan tárgyalták az igazság ügyminiszteri tárczát. Barta Ödön, Visontai Soma nem fogadják el a tárcza költségvetést — Nagy Mihály a jobboldalról a tárcza mellett beszélt.

A burok győzelme.

Budapest, márczius 23. (Érk. d. u. 2 ó.) Pretóriából jelentik, hogy a burok Kron-tadtnál megverték Gatacre angol tábornokot. Az angolok vesztesége igen nagy.

A délafrikai háboru.

Budapest, márczius 23. (Érk. d. u. 1 ó. 15 p.) Pretóriából jelentik: A buroknak kilátásai vannak arra, hogy a békeközvetítésére a czárt, mint a hágai békeértekezlet kezdeményezőjét, nyerhetik meg.

Uj közös ügy.

Budapest, márczius 23. (Érk. d. u. 1 ó. 15 p.) A képviselőház szélsőbaloldali pártja interpellálni fog az iránt, hogy Stefánia főhercegnasszonynak a Vöröskereszt-egylet védnökségétől való lemondásakor. M á r i a V a l é r i a főhercegnőnek tisztségre való kinevezetések a legfelsőbb kézirat „Osztrák-Magyar Vöröskereszt egyesületet” emlit. Ebben a kifejezésben ugyanis a szélsőbaloldal új közhatalát látja.

Egy világhírű iparos halála.

Budapest, márczius 21. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) Pécsről jelentik, hogy Zsolnay Vilmos nagyiparos, a világhírű herendporcellán-és fayence-gyár megalapítója ma ott 74 éves korában meghalt.

Loubet kégyelme.

Budapest, márczius 23. (Érk. d. u. 2 ó.) Párisból jelentik, hogy Loubet köztársasági elnök megkegyelmezett Christiani grófnak. Christiani tudvalevőleg a nyáron a nagy löverseny alkalmával botjával az elnök fejére vágott s ennek kemény kalapját behorpasztotta. — E miatt porbe fogták a grófot, el is ítelték de most az elnök megkegyelmezett neki.

Krüger és Steyn.

Budapest, márczius 23. (Érk. d. u. 2 ó.) Londonból jelentik, hogy a Times szerint Krüger ama proklamációjával szemben hogy Oranjeállam a délafrikai köztársaságba bekebelezetett, — Stein Oranje elnöke kijelentette, hogy Oranje szabad állam marad továbbra is.

Uj váli.

Budapest, márcz. 24. (Érk. d. u. 1 ó. 15 p.) Konstantinápolyból jelentik: Hír szerint Eububasa hadosztálytábornokot, a kit Üszkőbbe küldtek ki, nemsokára valószínűleg kinevezik üszkőbi válivá.

Törökország és Oroszország viszonya.

Budapest, márczius 23. (Érk. d. u. 1 ó. 15 p.) Az orosz nagykövetség tegnap kapta meg a vasutépítésre vonatkozó választ, irádéval szentesítve. Azt hiszik, hogy a válasszal az orosz kormány meg lesz elégedve.

Különfélék.

A siető asszony.

A molnárné benyit a szomszéd kovácsnéhoz egy hétköznap délelőtt e szavakkal:

— Lelkem szomszédasszony, legyen szives, varrja meg ezt a tarisznyát. Én nem érek rá, annyi a dolgom, hogy azt sem tudom, hol áll a fejem.

— Szivesen, lelkem, — mondá a kovácsné, tüt, czernát vesz elő és elkezdte varrni a tarisznyát.

A molnárné eközben egyik ujdonságot a másik után mondja el és addig pletykál, míg észrevevén magát, így kiált fel:

— Jaj, tán sokat is ültem, szaladok már haza!

— Vigye lelkem a tarisznyát is, — már kész, éppen csak az egyik madzagot varrom hozzá — felelt a kovácsné.

A kis rágalmozó.

Tanító: Ki volt a Mózes édesanyja?

Móni: O Fáraóul o leány, o princezzsin.

Tanító: Hogyan? Hiszen a Fáraó leánya csak épen rátalált a Nilus vizében.

Móni: Osztot ü mondja.

Razzia a népkonyhán.

A népkonyha ajtajában
Ott tolongnak a szegények;
Jó levest, falat kenyérkét
Osztnak ott jószívű lények.

Jól tartják a nyomorut, ki
Irgalom hírére jött el
S a jó szívért, a jó széért
Sok keservet feledtet el.

Am az éhezre törnek
Vad poroszlok: üzi, hajtja!
Itt ki rongyos, az nem ember,
Istent börtönben sóhajtja!

... Jó uram, bűnöst nyomozni
Jobb, ha más helyet keresnél,
A gonoszt alig találod
Egy cseréptányér levesnél.

Dózsól fényes szeparékban
A bűn, kristályból iván bort...
Bűnt üldözd tükörfaik közt
És ne népkonyhán a jámbort!

Gáspár Imre.

Az ember élete isten kezében van, — de mérséklettel és azzal, ha erőnket kimérljük, igen magas életkort lehet elérni.

XIII. Leó.

Minden haszon és jövedelem, a melyért hasznos ellenszolgálatot nem nyújtottunk a többinek, a nemzetnek, akárhogyan forgassuk is, többé-kevésbé mégis csak lopás.

Proudhon után.

Hegyan lehet megmérni a vonatok sebességét. A vasut sineire, a mint ránehezedik a kocsis, lenyomja azokat s mikor a következő sinderabhoz ér a kerék, zökken egyet s adja azt a zakatoló hangot, a mi szabályosan — ütemszerűleg kíséri a vonat futását. Ezekből az ütődésekből könnyen kiszámítja az utas a vonat sebességét. A sineket ugyanis három hosszúságban gyártják: 6, 9 és 12 méteres hosszúságban. A kalauztól megkérdezi az ember, hogy milyen hosszúságú sinderabokból épült az a vonal, a melyiken utazik s megjegyzi magának a 22, 33 és 44-es számokat; könnyen megjegyezhetők, mert a 11-nek többszöröse. Ha most 6 méterese a pályatest sinderabjai, úgy megolvassuk, mikor rendes gyorsaságával száguld a vonat, hogy 22 másodperc alatt hányat zökken. Ez a szám adja aztán az óránként befutott kilométerek számát. A 9 méteres sinderaboknál 33 másodpercig olvassuk a zökkenéseket, a 12 méte-

reseknél 44 másodpercig. Így pl., ha a 12 méteres sineken 50-et zökken a vonat 44 másodperc alatt, úgy a vonat 50 kilométeres óránkénti sebességgel halad.

Gazdasszonyoknak.

A megfagyott krumplit úgy lehet ismét élvezhetővé tenni, hogy főzés előtt három nappal hideg vízbe teszik őket s az egész három napon át benn hagyják ázni. A főzéshez használt vízbe azonkívül sót is kell még tenni. Így elkészítve a fagyos burgonyát, éppen oly ízletes lesz, mint az egészséges krumpli.

Bárány- vagy gidapecsenye. Egészen kis bárányt vagy kecskegidát úgy készítünk el, hogy lábait és fejét levágva, olyan alakú legyen, mint a nyul, tisztára mossuk, kívül-belül megsózzuk aztán serpenyőbe téve kevés vizet öntünk alá. Élénk tűznél, vajjal, vagy zsírral folytonosan locsolva, barnára sütjük, néha meg is forgatjuk, de utoljára háttal felfelé legyen. Lehet a levéhez néhány kanál savanyu tejfölt is adni.

Törvényszék.

§ A tegnapi tárgyalás vége. A tegnapi megtartott esküdtszéki tárgyalást, amelyről bő tudósítást hoztunk, — kiegészítjük még a következőkkel: Délután 3 órakor az elnök ismét megnyitotta a tárgyalást. A törvényszéki orvos-szakértő kihallgatása után Galánffy dr. ügyész a rablás miatti vádat elejtette, föntartotta azonban a súlyos testi sértés miatt Kiss Gábor ellen a vádat. Nyíri Ernő dr. sikerült védőbeszédével után az esküdtek egyhangulag nem bűnösnek mondták ki Kiss Gábor s ennek alapján a bírák fölmentő ítéletet hoztak.

§ Rejtélyes gyilkosság. Ehrenreich Ábrahám szatmármegyei földbirtokost 1897. évi szeptember hónap huszonötödikén a saját kastélyában két álarozos ember agyonlőtte. A család éppen lefeküdni készült, mikor a két gyilkos belépett. Ehrenreich megkérdezte tőlük, hogy mit kívánnak, a mire a gyilkosok felelet helyett leütötték. Majd kihurcolták az előszobába, a hol szíven lötték. Az álarozos gyilkosok azután elmenekültek, a nélkül, hogy valamit raboltak volna. Ebből azt következtették, hogy boszúból ölték meg a földbirtokost. Le is tartóztatták Pungner János számadó juhászt s Kozma László bojtárt, a kiket Ehrenreich a szolgálatból elbocsátott, de a szatmárnémeti törvényszék elégséges bizonyíték hiányát felmentette őket. Így ítélt a királyi tábla is s a kuria ma az alsóbb bíróságok ítéletét megerősítette.

Közgazdaság.

Jó tenyészbikák tartós használata.

A jó bika használhatóságát nemcsak külső kinézéséről és termékenységeiből ítéljük meg, hanem főleg átörökítő képességéből nevezetesen abból, mily mértékben tudja jó tulajdonságait utódaira átruházni. Ezt azonban csak akkor ismerhetjük fel, ha a bika már hosszabb ideig szolgált a tenyésztésre. A bika teljes használhatóságát és átörökítőképességét csak 3-4 éves korában éri el, minél fogva arra kell törekednünk, hogy a jó bikát minél tovább használhassuk tenyésztünkben. Ezzel szemközt állalános szokás a bikát azon okból, hogy lústa lett, nehéz vagy rossz természetű, idő előtt felhízalva vágóhidra juttatni, hogy az új fiatal bika árának levonásával még egy kis haszna is maradjon a községnek vagy a vállalkozónak. Ez pedig nem jól van; a bika megérdemli, hogy minél tovább használhassuk, s ha az nehéz és lústa lett, annak az okszerűen takarmányozás lehet csak az okozója, mert a tapasz-

talat azt bizonyítja, hogy kellő gondviselés mellett a bikát 8, sőt 10 évig is használhatjuk tenyésztésére.

Erre vonatkozólag kivált a községi előjáróságoknak következő tanácsokkal szolgálunk:

1. A a bikát nem szabad korán használni. Azon bikák, melyek igen fiatal korban és gyakran használtak üzekedésre, igen gyorsan elveszítik nemi erejükkel, átörökítő képességüket és igen hamar hizni kezdenek. Némely helyen szokásban van a bikát kétszer egymásután eresztetni a tehénre, ez teljesen fölösleges, egyszeri üzegetés teljesen elegendő a második csak a bikát gyengíti.

2. A bika ne kapjon hizlaló takarmányt. Zab és jó széna képezze a bika eledelet, nyáron legjobb legeltetni, ha ez nem lehetséges, akkor lóherét, füvet zöldtakarmányul szalma vagy széna szecskával és zabbal keverve. A rozs dara nem jó, mert igen hevit.

3. Gondunk legyen arra, hogy a bika rendes mozgást tegyen.

Ha a bika hármely okból nem jár a legelőre, akkor naponta hajtsuk valami olyan szabad helyre, hol kedvére mozoghat.

4. Igyekezni kell szelid, nyugodt bánásmód által a bikát jámborá tenni.

A bikák kezelését csak idősebb, türelmes és értelmes egyénekre bizzuk, s gátoljuk meg hogy a bikát uton-utfélen ingereljük, bosszantás, s különösen gátolni kell azt, hogy nemi ösztöne ok nélkül felingereltessék és kielégítetlenül maradjon.

5. Kiállítások és szemlék alkalmával meg kell győzni főleg a kistenyésztőt, hogy a bikát nem kövérsege szerint szokás megítélni, s ez okból a kiállításra szánt bikákat előzetesen hizlalni egyáltalában nem szabad.

6. Végül, ha bika kissé nehéz lett is, de amellettenyésztképessége nem csökkent azért nem kell azonnal kislejtezni, mert, kivált ha jámbor természetű, még sokáig lehet kellő óvatosság mellett tenyésztésre használni. Ezek a körülmények azután még inkább indokolják, hogy a tenyészbikát nagyon gondosan kell kiválasztani, s ha megfélelőre tettünk szert, azt meg is kell becsülni és igyekezni kell addig használni, ameddig csak egyáltalában lehetséges.

— »E. K. E.-pezsgő.« Az erdélyi Kárpát-Egyesület (E. K. E.) hazafias készséggel csatlakozott ahoz a mozgalomhoz, mely a hazai ipar felvirágzását és a külföldi ipar termékeinek kiszorítását tűzte ki célul. E csatlakozásunknak egyik eredménye, hogy Belatini Braun A. velencei (Fejér m.) magyar pezsgő gyáranak megengedték azt, hogy »E. K. E.« jelzéssel hozhassa forgalomba izletes és tisztán kezelt pezsgőt. Tudjuk jól, hogy pezsgő iparunknak fejlettsége mellett is évenként egy félmillió üveg idegen pezsgő jön be külföldről, mintegy 5 millió korona értékben. Ezt az összeget könnyen itthon tarthatjuk, ha mindnyájan arra törekszünk, hogy a hazai ipartermékeknek kelendőségét biztosítsuk legelső sorban a hazai piacokon. A fejérmegyei pezsgőgyár melyet 1857-ben állami segéllyel Pethő Imre alapított, magyar borokat dolgoz fel, gyárában magyar munkásokat alkalmaz, gyári felszereléseit itthon szerzi be. A pezsgőgyártását az alapító Franciaországban, Champagne-ban sajátította el. A gyár birja mindazokat a feltételeket, melyek szükségesek, hogy kitűnő, izletes gyártmányokat produkáljon. Csak a közönség jóindulatára van szükség, hogy felvegyük a versenyt a külföldi pezsgőborokkal. Ez ugyszólván minden magyar embernek kötelessége, kétszeresen az most, mikor hazánk ellenségei a magyar ipar fejlődését megakadályozni szándékoznak. Egy virágzó pezsgőgyár egész vidékeknek a fentartója. Vásárlója, feldolgozója hazai boroknak, munkaadója a szegény népnek, a hazai iparcikkek fogyasztója, és hazafias szellemével megőljöje a hazát nem ismerő szocializmusnak. Támogassuk tehát ezt a magyar terméket. Banketteken, ünnepies al-

Különfélék.

A siető asszony.

A molnárné benyit a szomszéd kovácsnéhoz egy hétköznap délelőtt e szavakkal:

— Lelkem szomszédasszony, legyen szives, varrja meg ezt a tarisznyát. En nem érek rá, annyi a dolgom, hogy azt sem tudom, hol áll a fejem.

— Szívesen, lelkem, — mondá a kovácsné, tüt, czernát vesz elő és elkezd varrni a tarisznyát.

A molnárné eközben egyik ujdonságot a másik után mondja el és addig pletykál, míg észrevevén megát, így kiált fel:

— Jaj, tán sokat is ültem, szaladok már haza!

— Vigye lelkem a tarisznyát is, — már kész, éppen csak az egyik madzagot varrom hozzá — felelt a kovácsné.

A kis rágalmozó.

Tanító: Ki volt a Mózes édesanyja?

Móni: O Fáraótól o leány, o princeszsin.

Tanító: Hogyan? Hiszen a Fáraó leánya csak épen rátslált a Nilus vizében.

Móni: Osztot ű mondja.

Razzia a népkonyhán.

A népkonyha ajtajában
Ott tolongnak a szegények;
Jó levest, falat kenyérkét
Osztnak ott jószívű lények.

Jól tartják a nyomorut, ki
Irgalom hírére jött el
S a jó szívért, a jó szcért
Sok keservet feledett el.

Ám az éhezre törnek
Vad poroszlok: űzi, hajtja!
Itt ki rongyos, az nem ember,
Istent börtönben sóhajtja!

... Jó uram, bűnöst nyomozni
Jobb, ha más helyet keresnél,
A gonoszt alig találod
Egy cseréptányér levesnél.

Dözsöl fényes szeparékba
A bűn, kristályból iván bort...
Bünt üldözd tükörfaak közt
És ne népkonyhán a jámbort!

Gáspár Imre.

Az ember élete isten kezében van, — de mérséklettel és azzal, ha erőnket kimélljük, igen magas életkort lehet elérni.

XIII. Leó.

Minden haszon és jövedelem, a melyért hasznos ellenszolgálatot nem nyújtottunk a többinek, a nemzetnek, akárhogyan forgassuk is, többé-kevésbé mégis csak lopás.

Proudhon után.

Hegyan lehet megmérni a vonatok sebességét. A vasut sineite, a mint ránehezedik a kocsira, lenyomja azokat s mikor a következő sinderabhoz ér a kerék, zökken egyet s adja azt a zakatoló hangot, a mi szabályosan, — ütemszerűleg kíséri a vonat futását. Ezekből az ütődésekből könnyen kiszámítja az utas a vonat sebességét. A sineket ugyanis három hosszúságban gyártják: 6, 9 és 12 méteres hosszúságban. A kalauztól megkérdezi az ember, hogy milyen hosszúságú sinderabokból épült az a vonat, a melyiken utazik s megjegyzi magának a 22, 33 és 44-es számokat; könnyen megjegyezhetők, mert a 11-nek többszöröse. Ha most 6 méteresek a pályatest sinderabjai, úgy megolvassuk, mikor rendes gyorsaságával száguld a vonat, hogy 22 másodperc alatt hányat zökken. Ez a szám adja aztán az óránkiut befutott kilométerek számát. A 9 méteres sinderaboknál 33 másodpercig olvassuk a zökkenéseket, a 12 méte-

reséknél 44 másodpercig. Így pl., ha a 12 méteres sineken 50-et zökken a vonat 44 másodperc alatt, úgy a vonat 50 kilométeres óránkénti sebességgel halad.

Gazdasszonyoknak.

A megfagyott krumplit úgy lehet ismét élvezhetővé tenni, hogy főzés előtt három nappal hideg vízbe teszik őket s az egész három napon át benn hagyják ázni. A főzéshez használt vízbe azonkívül sót is kell még tenni. Így elkészítve a fagyos burgonyát, éppen oly izletes lesz, mint az egészséges krumpli.

Bárány- vagy gidapecsenyé. Egészen kis bárányt vagy kecskegidát úgy készítünk el, hogy lábait és fejét levágva, olyan alakú legyen, mint a nyul, tisztára mossuk, kívül-belül megsózzuk aztán serpenyőbe téve kevés vizet öntünk alá. Élénk tűznél, vajjal, vagy zsírral folytonosan locsolva, barnára sütjük, néha meg is forgatjuk, de utoljára háttal felfelé legyen. Lehet a levéhez néhány kanál savanyu tejfölt is adni.

Törvéyszék.

§ A tegnapi tárgyalás vége. A tegnapi megtartott esküdtzéki tárgyalást, amelyről bő tudósítást hoztunk, — kiegészítjük még a következőkkel: Délután 3 órakor az elnök ismét megnyitotta a tárgyalást. A törvénytörvényes orvos-szakértő kihallgatása után G a l á n f f y dr. alügyész a rablás miatti vádat elejtette, főtartotta azonban a súlyos testi-sértés miatt Kiss Gábor ellen a vádat. N y i r i Ernő dr. sikerült védőbeszédéde után az esküdtek egyhangulag nem bűnösnek mondták ki K i s s Gábort s ennek alapján a bírák fölmentő ítéletet hoztak.

§ Rejtelmes gyilkosság. Ehrenreich Ábrahám szatmármegyei földbirtokost 1897. évi szeptember hónap huszonötödikén a saját kastélyában két álarcos ember agyonlőtte. A család éppen lefeküdni készült, mikor a két gyilkos belépett. Ehrenreich megkérdezte tőlük, hogy mit kívánnak, a mire a gyilkosok felelet helyett leütötték. Majd kihurczolták az előszobába, a hol szíven lötték. Az álarcos gyilkosok azután elmenekültek, a nélkül, hogy valamit raboltak volna. Ebből azt következtették, hogy boszúból ölték meg a földbirtokost. Le is tartóztatták P u g n e r János számadó juhászt s Kozma László bojtárt, a kiket Ehrenreich a szolgálatból elbocsátott, de a szatmárnémeti törvénytörvényes elégséges bizonyíték hiján felmentette őket. Így ítélte a királyi tábla is s a kuria ma az alsóbb bíróságok ítéletét megerősítette.

Közgazdaság.

Jó tenyészbikák tartós használata.

A jó bika használhatóságát nemcsak külső kinézéséről és termékenységeiből ítéljük meg, hanem főleg átörökítő képességéből nevezetesen abból, mily mértékben tudja jó tulajdonságait utódaira átruházni. Ezt azonban csak akkor ismerhetjük fel, ha a bika már hosszabb ideig szolgált a tenyésztésre. A bika teljes használhatóságát és átörökítőképességét csak 3-4 éves korában éri el, minél fogva arra kell törekednünk, hogy a jó bikát minél tovább használhassuk tenyésztünkben. Ezzel szemközt általános szokás a bikát azon okból, hogy Instá lett, nehéz vagy rossz természetű, idő előtt felhizlalva vágóhidra juttatni, hogy az új fiatal bika árának levonásával még egy kis haszna is maradjon a községnek vagy a vállalkozónak. Ez pedig nem jól van; a bika megérdemli, hogy minél tovább használhassék, s ha az nehéz és lusta lett, annak az okszerűtlen takarmányozás lehet csak az okozója, mert a tapasz-

talat azt bizonyítja, hogy kellő gondviselés mellett a bikát 8, sőt 10 évig is használhatjuk tenyésztésére.

Erre vonatkozólag kivált a községi előjáróságoknak következő tanácsokkal szolgálunk:

1. A a bikát nem szabad korán használni. Azon bikák, melyek igen fiatal korban és gyakran használtak üzekedésre, igen gyorsan elveszítik nemi erejüket, átörökítő képességüket és igen hamar bizni kezdenek. Némely helyen szokásban van a bikát kétszer egymásután eresztetni a tehénre, ez teljesen fölösleges, egyszeri üzegetés teljesen elegendő a második csak a bikát gyengíti.

2. A bika ne kapjon hizlaló takarmányt. Zab és jó széna képezze a bika eledelét, nyáron legjobb legeltetni, ha ez nem lehetséges, akkor lóherét, füvet zöldtakarmányul szalma vagy széna szecskával és zabbal keverve. A rozs dara nem jó, mert igen hevit.

3. Gondunk legyen arra, hogy a bika rendes mozgást tegyen.

Ha a bika hármely okból nem jár a legelőre, akkor naponta hajtsuk valami olyan szabad helyre, hol kedvére mozoghat.

4. Igyekezni kell szelid, nyugodt bánásmód által a bikát jámborá tenni.

A bikák kezelését csak idősebb, türelmes és értelmes egyénekre bizzuk, s gátoljuk meg, hogy a bikát uton-utfélen ingereljük, bosszantás, s különösen gátolni kell azt, hogy nemi ösztöne ok nélkül felingereltessék és kielégítetlenül maradjon.

5. Kiállítások és szemlék alkalmával meg kell győzni főleg a kistenyésztőt, hogy a bikát nem kövérsége szerint szokás megítélni, s ez okból a kiállításra szánt bikákat előzetesen hizlalni egyáltalában nem szabad.

6. Végül, ha bika kissé nehéz lett is, de amellettenyésztképessége nem csökkent azért nem kell azonnal kislejtezni, mert kivált ha jámbor természetű, még sokáig lehet kellő óvatosság mellett tenyésztésre használni. Ezek a körülmények azután még inkább indokolják, hogy a tenyészbikát nagyon gondosan kell kiválasztani, s ha megfelelőre tettünk szert, azt meg is kell becsülni és igyekezni kell addig használni, ameddig csak egyáltalában lehetséges.

— »E. K. E.-pezsgő.« Az erdélyi Kárpát-Egyesület (E. K. E.) hazafias készséggel csatlakozott ahoz a mozgalomhoz, mely a hazai ipar felvirágzását és a külföldi ipar termékeinek kiszorítását tűzte ki célul. E csatlakozásunknak egyik eredménye, hogy Belatini Braun A. velencei (Fejér m.) magyar pezsgő gyáranak megengedték azt, hogy »E. K. E.« jellel hozhassa forgalomba izletes és tisztán kezelt pezsgőit. Tudjuk jól, hogy pezsgő iparunknak fejlettsége mellett is évenként egy félmillió üveg idegen pezsgő jön be külföldről, mintegy 5 millió korona értékben. Ezt az összeget könnyen itthon tarthatjuk, ha mindnyájan arra törekszünk, hogy a hazai ipartermékek kelendőségét biztosítsuk legelső sorban a hazai piacokon. A fejérmegyei pezsgőgyár melyet 1857-ben állami segéllyel P e t h e ő Imre alapított, magyar borokat dolgoz fel, gyárában magyar munkásokat alkalmaz, gyári felszereléseit itthon szerzi be. A pezsgőgyártását az alapító Franciaországban, Champagne-ban sajátította el. A gyár birja mindazokat a feltételeket, melyek szükségesek, hogy kitűnő, izletes gyártmányokat produkáljon. Csak a közönség jóindulatára van szükség, hogy felvegyük a versenyt a külföldi pezsgőborokkal. Ez ugyszólván minden magyar embernek kötelessége, kétszeresen az most, mikor hazánk ellenségei a magyar ipar fejlődését megakadályozni szándékoznak. Egy virágzó pezsgőgyár egész vidékeknek a fentartója. Vásárlója, feldolgozója hazai boroknak, munkaadója a szegény népnek, a hazai iparcikkek fogyasztója, és hazafias szellemével megölője a hazát nem ismerő szocializmusnak. Támogassuk tehát ezt a magyar terméket. Banketteken, ünnepeken al-

kalmakkor és minden körülmények között, mikor viszonyaink megengedik, hogy pezsgőt igyunk, az »E. K. E.« pezsgőt kérjünk, mert ezzel egyfelől egy tiszta magyar vállalatot támogatunk, másfelől tehetővé teszünk, hogy a befolyó jövedelemből minél több jusson annak a kulturális és közgazdasági jótékony célra is, melynek szolgálatában egyesületünk áll és mely célra a hazafias cég a bevétel 5%-át ajánlja fel. A gyárat egyesületünk szigorúan ellenőrízheti. Minden, a mi innen E. K. E. jelzéssel forgalomba kerül, tisztán kerelt, izletes, velőleg megvizsgált, egészséges magyar pezsgő. Nemzeti büszkeségünk, országunk közgazdasági fejlődése, hazánk vagyonsodásának erősödésének érdeke megkövetelik, hogy erősbödésükért kiadható pénzünket magyar termékekért költjük el. Legyünk a magyar ipari termékek támogatásában összejártók, együttérzők. Ennek reményében kértük mindenkit, hogy vendéglőben, ünnepies bankettekben és minden más lehető alkalmattal kérjen, követeljen »E. K. E.-pezsgőt« ajánlja ezt mindenhol, hogy kiirtsuk, legyőzzük a megokolatlan ellenséges érzést közönségünkben, mely még mindig jobban szereti a külföldi rosszat a hazai jónál. Az E. K. E. választmányának megbízásából Kolozsvárti 1900. január 23. Honi irodájában a Britei Fitzse Arthur és kir. kamarás, ország képviselő. elnök. Radnóti Dezső főtákar.

Értekezlet a sertésves ügyben. A földmivélségi miniszteriumban a legközelebbi napokban szűkebb körű értekezlet lesz a miniszter személyes elnöke alatt azon módosítók megbeszélése végett, a melyek mellett az ez idő szerint viszonylag kedvezőben álló serésvész-járvány továbbterjedését megakadályozni lehetne, különös tekintettel azon körülményre, hogy a közel jövő melegebb időjárása a vész kiterjedésének kedvez. — A mint halljuk, erre az értekezletre állatorvosokat és gazdákat fognak meghívni.

CSARNOK.

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G-d J-f.

Folytatás. 19.

Gilbert eltávozott szívében boldogsággal, egy dalocskát dalolva halkán. Ah, sült-e valaha a nap ily melegen? a mindennapi élet feltűnt-e előtte valaha ily paradicsomi színben? A szerelem mintegy varázserővel megváltoztatta előtte a földet, és mindazt, mi a földön vala.

Reuben bátya, ki épen állataival volt elfoglalva, kissé meglepetve nézte korai látogatóját.

— Ne háborgattassa magát általam, Kent, mondá az ügyész. Gondozza csak lovait, úgy is meghallgathat engem. Holnapután már el kell utaznom; üzletem már rég el van hagyva; de mielőtt elmennék, még igen fontos közlendőm van önnek. Olyan valami az, mely mint remélem nem lesz reánézve kellenetlen.

A két férfi tekintete találkozott. A jogügyész arcán sajátságos mosoly honolt, a boldogság örömsugara — és Kent Reuben agyában hirtelen egy gondolat villant meg.

— Norinát illeti az, mit mondani akar.

Egy igenlő mosoly volt a felelet. — Akkor azt hiszem eltaláltam akarát. Ön kezét akarja megkérni, nemde? — Valóban. De, az ég nevére, hogyan találta ön el?

Reuben bátya összehunyorította szemeit. — En nem vagyok ügyvéd — Mr. Gilbert

mindazonáltal vanoly éles látásom, mint bárki másnak. Azt hiszi, hogy én azt képzeltem, miszerint ön azért jó oly gyakran Kent-Farmba hogy engem, vagy Józsefet és Eszter néniét láthassa? Nem uram, én azt már eleinte átláttam, hogy látogatásai kis leányunkat illetik.

Mr. Gilbert most csakugyan elpirult. Így őrizte meg tehát ő szíve titkát. — Nos, Mr. Kent, gondolom hogy megnyerem beleegyezését.

Kent Reuben kinyújtá vastag barna karját, s azzal megragadta Gilbert fehér kezét.

— Teljesszívemből, uram. Sokkal jobban szeretem, mintha a kormányelnök venné nőül Norryt. Rég vártam a dolog végfejlődését. Ó jó leány, ép oly jó mint csinos, és remélem hogy jó neje lesz önnek.

Ezután egy árva hangocská sem volt több azon megtiszteltetés felől, mely az ügyvéd késői fellépése folytán a családot érte; Kent Reuben már nem is gondolkodott felőle, mert nem létezett fejedelem a földön, ki elég jó lett volna Norinácskájához.

— És mikor legyen a menyegző? — kérde.

— A menyegző? mosolygott Mr. Gilbert. — Junius első hetében. A közbeneső időben kétszer vagy háromszor elővendek, gyakrabban nem jöhetnek. Az utóbbi időben kissé elhanyagoltam az üzletet és a hátrányok felhalmazódtak. Fog-e ön beszélni testvéremmel, Kent?

Együtt mentek át reggelizni a háza. Norina nagybátyjának arcáról olvasta le, hogy a dolog felől tudomása van, és arcát vérvörös pir futotta el.

Reggeli után Mr. Gilbert sétára ment Norinával, és Reuben bátya felhasználta ez alkalmat, hogy Józsefet, Eszter néniét a dologról értesítse. Nem kevésbé voltak meglepetve és nagyon örvendeztek a felelet, azonban Eszter néne nem tudta asszonyiaggadalmát visszafojtani.

— Nagyon meg fogjuk érezni hiányát, mondá. Ez ócska ház egy sírhoz fog hasonlítani, ha ő nem lesz itt. Ó jó ember, gazdag ember, nemes ember, és örvidenem kellene Norina végett, azonban Igen nehezünkre esik majd eleinte őt nélkülözniük.

— Már az így van, mondá Reuben bátya bölcs nyugalommal, de mégis sohajtva, — ez már a természetben fekszik. Mindazáltal hálát kell adnunk az istennek, hogy oly férjet adott neki, mint Mr. Gilbert. (Folyt. köv)

Szerkesztői posta.

Kisdiák. (Helyben) Sem névvel, sem név nélkül nem adjuk ki. Talán Deák Ferencz mondta, mikor valami újságban fiatal poéta költeményét látta;

— Az ilyen kis verset mindig olvasom. Mert bizonyosan kolosszális gondolat van az olyan nyolcz sorban, aminek egy felnőtt ember nem rösteli a nevéét aláírni.

Majdha a bajusza kinőtt, akkor fojtassa! A bajusz mielőbb való fejlődésére, vagyis magyarul: növesztésére pedig sikerrel használható a közöttező szer: Tossák az ajkat kívülről mézzel, belülről pedig assa foetidával kenni A méz h u z z a kifelé az assa, pedig (kapható a gyógyszerárban) tolja kifelé s így csak mégis kibújik valahogyan A dallal — írom boldogulna ily könnyen!

K. S. (Helyben.) A miniszterelnöki tárcza fizetése: 20,000 frt; ehhez járul 12,000 frt személyes pótlék és lakás természetben. — A rendelkezési alap régi szokás szerint évi 200,000 frt, ami a körülményekhez képest nem mondható soknak, hanem inkább kevésnek.

T. Imre. (Helyben.) Kinek nincs bemutatva, azt a hölgyet ne kérje tánczra, mert kosarat kap. Első mindig a bemutatás, kivéve vasuton a II. osztályu kocsi-kaban, ott csakugyan utólagosan mutatkoznak be az emberek, mikor már jól kibeszélgették magukat. Az I. osztályon nem beszélgetnek, a III-ikon nem mutatkoznak be az utasok se előbb, se utóbb. Bálban és táncsásokban nagyot vét az illendőség ellen, ki nem úgy cselekszik, mint fentebb mondtuk.

Zene-estélyek.

A „Balaton“ kávéházban hetenkint két szer Csütörtökön és Vasárnap cigányzeneke játszik.

Az „Angol-Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rácz Károly. Vasárnap felváltva Rácz és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Debreczeni Kereskedelmi Csarnok“ közgyűlése.

1900 április hó 8. napján délután 3 órakor tartatik meg (saját helyiségében.)

A tagok szives megjelenését kéri

A választmány.

Tárgysorozat:

1. Választmány évi jelentése.
2. Számadások heterjesztése, azok fölötti határozat és a felmentvény megadása.
3. A jövő évi költségvetés megállapítása.
4. Az alapszabályok módosítása.
5. A módosított alapszabályokhoz képest — esetleg választmányi tagok választása.
6. Három tagu számvizsgáló bizottság kiküldése.
7. Benyújtott indítványok fölötti határozat.*)

*) Indítványok legalább 8 nappal a közgyűlés előtt az elnökségünél írásban nyújtandók be

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP“ április—juniusi új évfolyamának alkalmából ismételten felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, először is a lapunk keretében beállott nevezetes változást jelentjük be.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ már e hó 27-től kezdve korán reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, **legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.**

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva.

Most folyó regényünk mellett még egy érdekfeszítő regényt közlünk. Azon leszünk, hogy a

„DEBRECZENI HIRLAP“ legyen, a mint eddig is volt:

A jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny a politikában, a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges ezélünk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP“

ára számonként **2 kr.** (4 fillér)

— **Előfizetési ára:** —

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	6 frt.	Egész évre	10 frt.
Fél évre	3 frt.	Fél évre	6 frt.
Negyed évre	1 frt. 50. kr.	Negyed évre	3 frt.
Egy óra	50. kr.	Egy óra	1 frt.

Előfizetők a lapot ápril. 1-ig ingyen kapják.

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utca 79. szám.) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Előfizetést gyűjtőknek 10 előfizető után egy érdekfeszítő regénnyel szolgálunk.

Ajánljuk a X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900. márczius hó.

A **„DEBRECZENI HIRLAP“**

szerkesztősége és kiadó-hivatala.